

Izhaja v ponedeljek in petek ob 17.

Stane mesečno po pošti 7 Din, v Celju po raznašalcih dostavljena 7:50 Din, za inozemstvo 20 Din

Račun pri poštne čekovnem zavodu št. 10.666.

Novo Doba

Redakcija in uprava: Celje, Strossmayerjeva ulica št. 1, pritličje, desno.

Telefon interurban št. 65.

Rokopisi se ne vračajo

Oglašji po tarifu.

Rokopisi se sprejemajo ob ponedeljskih in petkih brezpogojno le do 10. dopoldne. — Predpisi glede prostora in dneva objave oglasov se uvažujejo le po možnosti.

Štev. 64.

Celje, ponedeljek 7. avgusta 1933.

Leto XV.

Lepa prireditev kmečke mladine v celjski okolici

Prireditve se je udeležil tudi ministar g. Ivan Pucelj

CELJE, 7. avgusta.

V nedeljo je priredilo Društvo kmetijskih fantov in deklet za Celje-okolico tekmo koscev za prvenstvo celjske okolice, tekmo koscev-škricev in kolesarsko dirko.

Ob 15.15 so se zbrali pred gostilno pri »Zelenem travniku« kosci in grabljice, kmečki kolesarji ter drugi predstavniki organizacije kmečke mladine s praporom Zveze društev kmetijskih fantov in deklet. Po kratkem govoru tajnika društva za Celje-okolico g. Klajnška je gđc. Čoklova po lepem nagovoru pripela spominski trak na Zvezin prapor, nato pa je spregovoril še delegat Zveze g. Vladko Kreft. Potem se je razvil spreved, ki je krenil skozi mesto na prireditveni prostor na travniku g. Fuchsa v Gaberju. Spreved je otvoril kmečki konjenik z državno trobojnico, sledila je godba društva »Slavčka« iz Trnovelj pri Celju, Zvezin prapor, kosci in grabljice ter dvoje okrašenih kmečkih voz.

Na prireditvenem prostoru v Gaberju se je zbralo lepo število občinstva. Prireditve so obiskali tudi ministar za socialno politiko in narodno zdravje g. Ivan Pucelj in narodni poslanec g. Ivan Prekoršek, predsednik sreske organizacije JNS g. dr. Kalan, mestni župan g. dr. Goričan in sreski podnačelnik g. dr. Svetina.

Na sporedu je bila najprej tekma koscev za prvenstvo celjske okolice. Tekmovali je 11 koscev. Prvenstvo si je priboril gosp. Franc Jesenek iz Škofje vasi, ki je prejel kot nagrado srebrno žepno uro, darilo poslanca g. Prekorška. Drugi je bil g. Ostrožnik, ki je prejel kompletno koso, darilo tvrde Rakusch v Celju, tretji pa g. Jože Žličar od Sv. Lovrenca pri Št. Pavlu pri Preboldu, ki je prejel srebrno verižico, darilo tvrde Pacchiaffo, Knez & Co v Celju.

Sledila je tekma 6 koscev-škricev. Zmagal je g. Hinko Čokl iz Celja, ki je prejel umetniško izdelano diplomu.

Kolesarska dirka na progi Gaberje-Vojnik - Celje (14 km) se je udeležilo 5 tekmovalcev z dirkalnimi in 5 s težkimi kolesi z naslednjimi uspehi: Dirkalna kolesa: 1. Slavko Lampret 26.52%; 2. Hugon Kolar 26.53; 3. Fr.

Ojstršek 26.54. Težka kolesa: 1. Dobrovnik 27.35; 2. Stanko Bertok 27.40; 3. Ribič 27.45.

Po tekmi koscev je g. Klajnšek v imenu prirediteljev iskreno pozdravil ministra g. Ivana Pucelja in narodnega poslanca g. Ivana Prekorška, zastopnika centralne organizacije kmečke mladine in delegate iz posameznih občin.

Navdušeno sprejet je g. ministar Ivan Pucelj po tekmi koscev pozdravil tekmovalce in udeležence ter je v svojem lepem govoru podčrtal pomen kmečkega dela, ki ga mladina na teh svojih prireditvah tako lepo proslavlja. Govorili so še o pomenu te mladinske organizacije g. Vladko Kreft iz Ljubljane, g. Milko Podgoršek s Ponikve in g. Slavko Turnšek s Polzele, ki so pozivali mladino k složnemu delu za napredek naroda in njegovo boljšo bodočnost.

Po oficijelnem delu prireditve se je na slaynostnem prostoru razvila prav prijetna in živahna veselica.

Dva lepo uspela shoda Jugoslovenske nacionalne stranke v konjiškem srezu

V nedeljo 6. t. m. se je vršil ob 7. zjutraj na trgu v Vitanju pod predsedstvom g. dr. Mejaka z Konjic prav dobro obiskan shod JNS, ki so se ga udeležili g. ministar Ivan Pucelj ter narodni poslanci gg. dr. Bogumil Vošnjak, Karl Gajšek in Ivan Prekoršek ter sreski načelnik g. dr. Suhač iz Konjic. G. ministar Pucelj je v lepih, stvarnih izvajanjih obrazložil zborovalcem gospodarski in politični položaj v državi ter je obširno obravnaval vsa ona vprašanja našega javnega življenja, ki danes vsakogar zanimajo. Po govori gg. poslancev je bila g. ministru predložena obširna spomenica, ki vsebuje najnujnejše zahteve naroda v gospodarskem in upravnem pogledu.

V Konjicah je bil ob 9. pod vodstvom župana in predsednika sreske organizacije JNS g. notarja Jereba prirejen g. ministru Pucelju in njegovemu spremstvu veličasten sprejem ter so bili g. ministru predstavljeni zastopniki uradov in korporacij, župani in občinski odborniki iz konjiškega sreza. Gosp. ministar se je gosp. županu Jerebu za iskreno pozdravno dobrodoščilo zahvalil v navdušenih besedah, povdarjajoč, da je ta veli-

častni sprejem namenjen jugoslovenski državni ideji, ki je povsod na zmagovitem pohodu. Nato se je razvil velikanski spreved z godbo po glavnem trgu, v kateri je tudi sodelovalo nad 20 okrašenih kmečkih voz iz posameznih občin sreza. Vsa ogromna masa naroda se je nato zgrnila na letnem sokolskem telovadišču, kjer se je zbor razvil v veličasten tabor, kakor ga Konjice menda še niso doživele. Zborovanju je predsedoval gosp. notar Jereb, ki je dal besedo gosp. ministru Pucelju, ki ga je narod viharo pozdravljaj. V velikem, globoko zasnovanem govoru je g. ministar razpravljaj o vseh političnih, nacionalnih in gospodarskih vprašanjih ter žel med poslušalci glasno in živahno odobravanje. Za g. ministrom so govorili še gg. poslanci dr. Vošnjak, Gajšek in Prekoršek, nakar je bil ta veliki zbor zaključen.

II. državna razstava psov v Celju

Velik moralen uspeh prireditve

CELJE, 7. avgusta.

Klub ljubiteljev sportnih psov v Ljubljani, včlanjen v Jugoslovenskem kinološkem savezu, je priredil v nedeljo 6. t. m. v Celju II. državno razstavo psov. Prireditve je bila novost za Celje ter je imela namen, da vzbudi odnoso poveča zanimanje za rejo in vzgojo čistokrvnih psov vseh pasem. Prireditve je bila dobro obiskana; poleg civilnega prebivalstva je obiskalo razstavo in produkcijo dresiranih psov tudi mnogo oficirjev. Moralni uspeh je bil zelo lep, pa tudi gmotni je bil prav zadovoljiv.

Ob 10. dopoldne so se zbrali prireditelji, javni predstavniki iz Celja, razstavljajci in drugo občinstvo v glavnem drevoredu v mestnem parku. Predsednik društva Kluba ljubiteljev sportnih psov v Ljubljani finančni nadsvetnik v p. g. Ivan Roštan je kot vodja razstave s kratkim nagovorom otvoril prireditve. Omenil je, da je klub, sledeč tradicionalnim običajem sklenil letos prirediti II. državno razstavo psov v idiličnem Celju, kjer je mestno načelstvo hvalevredno dalo na razpolago idealen prostor v mestnem parku. Pozdravil je magistratnega direktorja g. Šubica kot zastopnika mestne občine, komandanta mesta g. polkovnika Gavrilovića, zastopnika 39. p. p. gosp.

podpolkovnika Bojića, sreskega podnačelnika gosp. Svetino, poveljnika orožniške čete g. kapetana Pajkića, predsednika upravnega sodišča g. dr. Vrtačnika, vrhovnega sodnika razstave predsednika JKS in SLD g. dr. Ivana Lovrenčiča, ocenjevalce, vse ostale goste, razstavljajce in zastopnike tiska. Magistratni direktor g. Šubica je v imenu mestne občine celjske iskreno pozdravil prireditve in izrazil željo, da bi tej razstavi v svrhu pospeševanja tujskega prometa sledilo še več razstav psov v Celju.

Razstava psov je bila nameščena na prostoru med brvjo v parku, Savinjo, glavnim drevoredom in damskim kopališčem. Razstavljenih je bilo 65 psov in sicer 4 ilirski ovčarji kot zastopniki izvrstne jugoslovenske nacionalne pasme, med njimi dva krasna eksemplarja s Šar planine, last g. Fr. Bulca na Mirni, 8 nemških ovčarjev, 1 ogrski ovčar, 8 nemških bokserjev, 5 angleških hrtov, 2 mhipeta, 1 ruski hrt, 3 krasni perzijski hrti in 1 italijanski hrt (vsi štirje last ge. Wohlfahrt-Casati-Casate iz Gradca), 3 Airdale terijerji, 5 nemških dog, 1 leonberžan, 1 novofundlandec, 1 angleški buldog, 1 pritlikavi pišč, 1 špic, 4 ptičarji, 6 jamarjev in 2 bernardinca ter še 8 psov (med njimi 2 pekineza, 1 pritlikavi pišč in 1 bernardinec, ki so bili pozneje prijavljeni). Izbira je bila zelo pestra, zanimiva in lepa.

Ocenjevanje psov je trajalo z opoldanskim presledkom od 9. do 17. Ocenjenih je bilo 65 psov: odlično oceno je dobilo 21 psov (med njimi vsi trije perzijski hrti in 1 italijanski hrt iz Gradca), prav dobro 26, dobro 14 psov, 4 psi pa so bili izven konkurence. Naslov »Zmagovalke Celja 1933« kot najlepšemu psu je bil podeljen angleškemu hrtu Živki - Soški, 5½ letni psici, mednarodni šampijonki, ki je last odvetnika g. dr. Josipa Cepudra v Ljubljani. Ob 17. so bile razdeljene nagrade.

Prireditve je zaključila produkcija 7 v policijske in obrambne svrhe dresiranih psov. Produkcija je bila zelo zanimiva in posrečena. Najboljšo dresuro sta pokazala nemški ovčar Bes, last orožniškega narednika g. Franca Goriupa iz Celja, in leonberžan Bari, last rudniškega ravnatelja g. inž. Josipa Kloca iz Laškega. Vse točke s tema dvema psoma je predvajal 13-letni Erik Goriup. Po prireditvi je

SILVIJ HRUST:

Moje dogodivščine

32. Rokoborbe

Vselej sem se zanašal na svojo telesno moč, ki mi je zares mnogokdaj pomagala iz kočljivih situacij.

Nikander je bil usmiljen brat, strašno rad se je metal, saj pa je bil tudi medvedje močan. Nekoč sva se srečala v neki mozirski štacuni in ne da bi si bila kaj rekla, sva se zgrabila kakor volka. Se rujeva in rujeva, toda oba sva enako močna. Težko ga je bilo prijati v ohlapnem talarju. Končno sem ga vendarle dobil na kolk in dvignil na vzvod, pa še se mi je izvil. Sicer se je prestregel na kolena, a z glavo naprej se je vendarle prekučnil — prav v vrečo moke, ki je stala na tleh. To je bilo smeha, ko je spet prikazal vso belo glavo!

Moj brat, ki je služboval v Dobju, me je nekoč povabil, naj bi tam na škapulirsko nedeljo ob prazniku proščenja orglal. Že v soboto pred večerom sem dospel, veseli so me bili.

Kratki noči je sledil lep dan, pozdravljali so ga zvonovi in strelji. In že so se pričele ceremonije.

Fantje so bili postavili štiri šotore

za slovesno branje evangelija, dekleta pa so jih ovenčala s cvetjem. V cerkvi se je trlo ljudi, prelepo oblečenih. Orglal sem na vse pretege imenitno, svečano in spet živahno, da je bilo veselje. Po pridigi sem nadaljeval do kraja lepo.

Spreved se je pričel, z zvonjenjem se je mešalo petje, strelji so pokali vmes.

Župniku je bilo prav po volji, da je poteklo vse tako svečano, in povabil naju je z bratom na kosilo. Prispela sta tudi dva cerkvena ključarja, trdna kmeta, bahava tudi.

Pečenko smo zalivali z rujno starino in v dobri volji je razgovor nanesel tudi na to, kdo izmed nas bi bil najjačji. Kdo bi več dvignil, kdo koga bolj stresel, kdo bi tu stavo dobil.

Dobjana sta se rotila, da jima nihče ne more biti kos, da stavita celo zemljo in svoje otroke.

Pogleda me župnik.

»Pa poizkusimo!« se postavim na sredo sobe. Hitro razmaknemo mize in stole, v zavihane gole roke si sežemo.

Borba s prvim se prične. Bil je silen dolgin, stal je kakor vzdigan. Treba ga bo sunkoma premakniti. Premaknem ga v levo, cuknem ga v des-

no, spravim ga v kroženje v kolobarju. In kmalu je zaplaval v zraku in z dolgimi nogami zadeval ob stole, ob mize.

Tedaj pa nerodno z nogami posname, kar je na mizi bilo, vse s prtom vred. Kozarce, steklenico, krožnike, sklede, žlice. Vse je poletelo ženketaje po tleh!

Kako se je ustil prej, da me ukroti, zdaj pa je sam sfrčal v kot pod klop.

Poberem ga, da otepem z njega prah. Župnik pa se nasmeje:

»No, kaj bo zdaj s stavo?«

Tudi drugi Dobjan je bil zdaj brez poguma, tako je dejal ponižno:

»Dovolj je bilo šale, ostanimo si prijatelji! Kupice natočimo, na zdravje vseh počimo! Bog živi Blaža, ki je dober človek, zato ne bo zahteval, da se stava izpolni!«

Nekoč sem sedel na vrtu slovečega Gmajnerjevega hotela v Radečah in si dal streči z imenitno jedačo in svežim pivom. Kraj vrta je na keg-ljišču metala krogle družba mladih samcev. Izmed teh je najbolje keg-ljal ogromno širok mladič, poln občestnih besed in oholih kretenj. Ostali igralci so se ga bali.

Meni je ta človek izprva ugajal, ko sem čul njegove smeje dovtype.

Zato sem se pridružil igralcem in smelo tipal po stožcih. Toda zdaj so jele mene zadevati persiflaže, toplo mi je postajalo, po robu se postavljaj, situacija dozoreva bolj in bolj. Ljudje pa čakajo, komu bo prej zavrela kri, žal je prvemu meni:

»Mladi gospod ste mojster na keg-ljišču, toda v rokoborbi mi podležete!«

»Ha, ni ga zemlja rodila! Zelo ljub bi mi bil karambol z vami!«

Dvignem obe roki, da mu pojasnim, da pri meni ne sme pričakovati pardona. Še preden pa je bila borba po pravilih otvorjena, se je krivično poslužil ugodnega trenutka. Čez pas me zgrabi, v strok me dvigne, že sem skoro izgubljen.

Bliskoma se mu nagnem čez ramo in ga krčevito zgrabim za zadek. Raztrgam mu hlače prek in prek, njihov vsebina se razodene prav izrazito.

Občinstvo prasne v smeh, nasprotnik pa se zboji pogube, a prav to mu je v poraz. Komaj čutim spet tla pod seboj, ga pograbilim krepko iznova, dvignem ga, potlačim v tla, nato ga v loku poženem skozi vrata.

Ljudje mi ploskajo, jaz pa gledam za siromakom, ki sramujoč se skriva

bil prijateljski sestanek v gostilni pri Mostu.

Razstava psov v Celju je uspela nad pričakovanje. Dočim so na I. državni razstavi na Bledu l. 1931. in na lantski mednarodni razstavi v Ljubljani prevladovala dobre ocene, so v Celju tvorile večino že odlične in prav dobre. To je vsekakor velik napredek, na katerega smo lahko po pravici ponosni.

Tabor hmeljarjev

se je vršil v nedeljo 6. t. m. v Roblekovi dvorani v Žalcu ob lepi udeležbi. Razpravo je vodil podpredsednik Hmeljarskega društva g. župan Rudolf Lorber, ki je pred prehodom na dnevni red pozdravil vse navzoče ter razpravljal o splošnem položaju, v katerem se nahajajo hmeljarji, o razmerju med ponudbo in povpraševanjem po hmelju itd.

Situacijsko poročilo o stanju hmeljskih nasadov je prečital društveni poslovodja g. Anton Petriček.

Glede mezde za hmeljske obiralce je bilo soglasno sklenjeno, da se bo plačevalo od škafa ob trikratni topli hrani s stanovanjem 1.50 Din, brez hrane pa 2 Din.

Splošno obiranje hmelja se bo pričelo po 16. avgustu. Natančna določitev dneva je nemogoča.

Poslovodja je potem še razpravljalo o legitimacijah za hmeljske obiralce, o na novo vpeljanih usancah pri hmeljski kupčiji, priporočal je lepo obiranje in prebiranje hmelja, ter govoril o pravilnem sušenju in pravočasnem basanju novega pridelka, o novih reklamnih zemljevidih, ki jih je izdala žalska Hmeljarna itd.

Razpravljalo se je nato še o cenah in bodoči hmeljski kupčiji ter se je priporočala previdnost.

Po izčrpanem dnevnem redu se je g. podpredsednik zahvalil vsem za udeležbo ter zaključil »Tabor hmeljarjev«.

Sokolska zbirka za bedne družine v rudarskih revirjih

Po zadnji zbirki, objavljeni v »Novi Dobi« dne 21. julija, so v času od 21. julija do vštete 5. avgusta dospeli sokolski župi naslednji zneski:

Ljubljanski Sokol 1.000 Din, Sokolsko društvo Novo mesto 664 Din, dr. Marušič Drago, ban dravske banovine 500 Din, Sokolska župa Kranj 500 Din, Sokolsko društvo Grosuplje 480 Din, Sokolsko društvo Prevalje 401.25 Din, Sokolsko društvo Kamnik 300 Din, Sokolsko društvo Karlovac 250 Din, Sokolsko društvo Bačka-Palanka 230 Din, Sokolsko društvo Ježica 220 Din, Sokolsko društvo Štepanja vas 210 Din, Sokolsko društvo Dolenji Logatec 205 Din. Po 200 Din:

svojo zadnjo plat in beži pred našimi pogledi.

Nekoč smo sedeli v gostilni pri Čotu, blizu Loke, kaplan in dva mlada moja tovarša. Pili smo izvrstno bizeljščino, prijatelji moji so jedli klobase, jaz pa sem si naročil ocvrtih piščancev s solato. Prijatelji so me hoteli dražiti, povabili so se k meni, da bi mi nagajali. Toda tole izmikavanje najboljših ocvrtih kosov mi je končno vendarle presedalo.

Ni trajalo dolgo, pa smo se zgrabili. Hladil sem si jezo s tem, da sem jih mikastil vse po vrsti. Zaletavali so se vame, a so temeljito spet odletavali v mize, stole in stene. Hitro je pri tem potekal čas, zame prijeten, ostalim pa je že zmanjkovalo moči.

Tedaj vstopi kakor nalašč Ignac, korenina, domači sin. Pa mu namigne, naj jim pomaga, da me ukrote. Mene to ni motilo, nasprotnik več ali manj! Borba se je nadaljevala, dokler se Nace ni domislil trika.

Pod mene se skloni in me popade za levo nogo, do stropa skoro mi jo dvigne. Tedaj omahnem. To priliko pograbbijo, vsi navale name, po meni je! Na prsih, nogah in trebuhu mi leže, kakor kovaški mehovi težko sopejo, kakor Bog na križ ležim prikovan na tla.

Sokolski društvi Ruše in Sv. Lenart v Slov. goricah, Sokolska župa Veliki Bečkerek; Sokol Ljubljana II 187 Din 75 p; po 100 Din: Pevsko društvo »Oljka« v Celju namesto venca na grob Franceta Lečnika, sokolska društva Lukavca, Maribor, Mežica, Sušak-Reka, Sv. Lenart na Sladkem vrhu, Sv. Trojica v Slov. goricah, sokolska župa Novo mesto; Sokol Bor 74 Din, Sokol Bačka-Palanka nadaljnjih 60 Din. Po 50 Din: Mergentaler S., Osijek, Sokolska društva Mala Nedelja, Štore, Zreče, četiri Mala Nedelja in Vodice. Po 40 Din: Gangl Engelbert, Ljubljana, Sokolsko društvo Metković; članice Sokola Vršac 32 Din. Po 20 Din: Sokolski društvi Blato, Gacko, Zorko Anton, viš. pis. predst. v Celju. Po 10 Din: inž. Ozvald, Celje, sokolske čete Ahačice, Bijelo Polje, Bradina, Čapljina, Čava, Divar, Dobropolje, Donja, Dra-

čevo, Duličin, Fojnica, Gabela, Glavatičevo, Hodbina, Hrušta, Hum, Kitino selo, Korito Avtovac, Kozanci, Lastva, Lokve, Mala Gruda, Mokošica, Mosko, nečtiljiva pri Dubrovniku, Ortijaš, Pilesci, Pirolažas, Počitelj, Poljice, Postoljanci, Prebilovci, Smokvica na Korčuli, Sudjurad, Tasovčiči, Trebinje, Ubosko, Udrežnje, Veličanina, Vrtoljina, Zavala, Zaton in Zitomisljč.

S tem izkazom je zbirka dosegla vsoto 48.159.25 Din. Od te vsote je bilo razdeljenih 30.000 Din, tako da je še razpoložljivih 18.159.25 Din, ki bodo v najkrajšem času izročeni svojemu namenu.

Sokolska župa se vsem darovalcem najiskreneje zahvaljuje in se vljudno priporoča človekoljubnim srcem za nadaljno naklonjenost.

Uprava Sokolske župe Celje.

DOMAČE VESTI

d Velika zmaga JNS pri občinskih volitvah v moravski in vrbaski banovini. V nedeljo 6. t. m. so se po sedmih letih v moravski in vrbaski banovini zopet vršile občinske volitve, pri katerih je dobila Jugoslovenska nacionalna stranka tako ogromno zmago, kakor jo ni dosegla doslej niti ena stranka. Jugoslovenska nacionalna stranka kot predstavnik jugoslovenske nacionalne politike se je s temi volitvami mogočno afirmirala.

d Napredovanje šolskih nadzornikov. S kraljevim ukazom so napredovali v višjo skupino šolski nadzorniki Fran Vrhovnik v Ljubljani, Rihard Pestevšek v Celju, Ljudevit Potočnik v Laškem, Fran Gorup v Ptuj, Fran Karba in Ljutomeru, Gustav Lukežič v Kamniku, Ivan Bezeljak v Litiji, Fran Merljak v Logatcu in Leopold Levstik v Krškem.

d Veliko obrtniško zborovanje v Mariboru. Okrožni odbori obrtniških združenj v Ljubljani, Mariboru, Celju in Novem mestu bodo priredili v nedeljo 13. t. m. ob 10. dopoldne v veliki dvorani pivovarne »Union« v Mariboru veliko zborovanje obrtnikov dravske banovine z edino točko dnevnega reda: Boj šušmarstvu! Udeležba na tem zborovanju je stanovska dolžnost vsakega zavednega obrtnika.

d Banovinska kmetijska šola v št. Juriju ob juž. žel. opozarja prosilce za sprejem v enoletno kmetijsko šolo in prosilke v 10-mesečno gospodinjstvo šolo na tukajšnjem zavodu, naj čim prej vložijo svoje prošnje direktno ali preko sreskega kmetijskega referenta, kjer dobe tudi pojasnila glede event. prispevka sreskega kmetijskega odbora. Pouk se bo začel z oktobrom. Podrobna navodila so bila objavljena v dnevnem časopisu ter v št. 10. »Kmetovalca« z

To so jih kosti bolele, ko smo nato pili bizeljščino v spravo in prijateljstvo!

33. Napredovanje

Težak je bil boj za obstanek, zlasti ko je število mojih otrok raslo in raslo. Devet otrok je že bilo, ko sem bil še vedno v tretjem, to je v zadnjem plačilnem razredu; sem pač služboval v majhni vasi in enorazrednici. Mnogo sem premišljeval, kako bi si pomagal in olajšal skrb.

Sestavlil sem seznamek članov družine, župnik in župan sta mi ga potrdila. Izračunal sem točno, koliko me stane prehrana, obleka za vsakega na dan, mesec in leto. Vse to sem seštel in primerjal s službenimi prejemki. In se je izkazalo, da so bili izdatki dvakrat večji. Končno pa sem še pojasnil, da krijem nastali primanjkljaj s tem, da prosjačim in si kdaj tudi sam kaj vzamem. Saj tudi ni druge pomoči! Kar pa se tiče zadnje točke, naj dostavim, da sem tu pretiraval, res na tem je bilo le to, da sem včasih položil kakega srnjaka tudi izven mej svojega revirja. Tako pridobljene divjadi sicer večinoma nisem porabil doma, pač pa je romala mnogokdaj v kuhinje velikih, odločilnih gospodov v Celju, Gradcu, celo na Dunaju.

dne 15. VI. 1933 in št. 6 »Sadjarja in vrtnarja«. — Ravnateljstvo.

d Pravilno pripravljena, prijatelj Kathreiner Kneippova sladna kava s Pravim: Francovim: dodatkom tako dobro, kakor če bi bila zelo draga. Vsipaj v hladno, ne v toplo vodo! Kuhaj 5 minut!

d Dunajska vremenska napoved za torek 8. avgusta: Naglo naraščanje oblačnosti od zapada, v mnogih krajih nevihte, ohlajenje bo zaenkrat najbrž le neznatno.

Celje in okolica

c Pocenitev kruha v Celju. Po zgladu zagrebških, ljubljanskih in mariborskih pekov je zadruga pekov v Celju 6. t. m. sklenila, da bo, četudi imajo peki še stare zaloge moke in v avgustu ne bodo dobili nove, cenejše moke, ki je še vlažna, znižala s 15. t. m. cene kruha pri kg takole: beli kruh od 5 na 4.50 Din, polbeli kruh od 4.80 na 4 Din in črni kruh od 4 na 3 Din. Hleb belega kruha bo tehtal 1.11, polbelega 1.25 in črnega 1.66 kg.

c Zadnja pot Franceta Lečnika. V soboto 5. t. m. ob 17. se je zbrala na mestnem pokopališču velika množica ljudi, da spremi na Škrlatici tragično ponesrečenega osmošolca Franceta Lečnika k zadnjemu počitku. Poleg številnega občinstva iz Celja in okolice se je zbralo pred mrtvašnico mnogo dijakov in planincev, članov SPD ter TK Skale iz Celja, Mozirja, Gornjega grada, z Ljubnega in iz Luč. Po blagoslovitvi trupla je pred mrtvašnico zapel pevski zbor »Oljke« Prelovčeve »Slovo«, dijaški pevski zbor pa »Vigred«. Po cerkvenem obredu so se ob odprtem grobu z ganljivimi besedami poslovili od pokojnika g. dr. Milko Hrašovec v imenu

Dospel je odgovor. Bil sem uvrščen v drugi razred, toda opustim naj neprimerna pota, po katerih sem si doslej pomagal. Bil je to precejšen uspeh.

Minilo je sedem let, pa sem se s prošnjo oglašil spet. Javljal sem nov prirastek treh sinov!

In spet sem uspel, napredoval sem v prvi plačilni razred, kakor da službujem v Gradcu ali Trstu in ne na Razboru!

Veselil sem se teh zmag in poviškov, mnogi pa so mi zavidali. Nekateri tovariši so mi hoteli slediti, skrbno so me vpraševali za nasvete, kako naj to ukrenejo, da s prošnjo ne propadejo. Rad sem jim razodel recept, ik pa ni za vsakogar, o čemer so se slednjič uverili.

„Šlager“

Celje, Dečkov trg 4 a.

Izposojevalnica gramofonskih plošč po 2 Din in gramofonov po 10 Din

Prodajamo plošče od 10 Din naprej

Veselite se!

V kratkem Vas bo

Kiki

osrečil.

Savinjske podružnice SPD in TK Skale, osmošolec Brunon Umek v imenu sošolcev in gosp. prof. Janko Orožen v imenu profesorskega zbora drž. realne gimnazije v Celju. Po govoru g. dr. Milka Hrašovca sta položila TK Skala krasen venec iz planinskih rož in Savinjska podružnica SPD istotako lep venec ob grobu. Po govorih je zapel dijaški zbor »Blagor mu«, pevsko društvo »Oljka« pa Bervarjevo nagrobnico »Zbogom, o prijatelj mili«. Solnce se je polagoma nagibalo k Savinjskim planinam, ko so se jeli pogrebci vračati z zadnjega počivališča mladega Franceta Lečnika.

c Letalski dan v septembru. Mestni odbor aerokluba »Naša krila« namerava prirediti v prvi polovici septembra letalski dan v Celju. Na tej zanimivi sportni prireditvi bo tudi razstava civilnih letal ljubljanskega, mariborskega in zagrebškega aerokluba, poleti s potniki in produkcije z brezmotornimi letali v propagando tega naraščajočega letalskega sporta. Čas, kraj in spored prireditve bomo objavili pravočasno.

c Iz srednješolske službe. Z ukazom Nj. Vel. kralja so na predlog prosvetnega ministra premeščeni: prof. Marija Oršnikova iz Leskovca v Celje, suplentka Marija Sovdatova iz Celja v Maribor, prof. Marija Pernarjeva iz Ljubljane v Celje, prof. Olaf Globočnik iz Celja v Brod, suplent Stane Melihar iz Maribora v Celje in strokovni učitelj Florjan Ščuka iz Murske Sobote v Celje.

c Popravilo Starega gradu. V petek in soboto se je mudil v Celju znani konservator g. dr. Stele iz Ljubljane, ki ga je mestna občina celjska kot lastnica Starega gradu prosila, da bi podal strokovno mnenje o restavraciji razvalin na Starem gradu. Gosp. dr. Stele je po temeljitem ogledu razvalin izjavil, da bi restavracija razvalin ne stala mnogo, ker je bil del zidovja itak že restavriran pred leti. Želimo, da bi občina kmalu našla potrebna sredstva in pričela restavrirati razvaline ponosnega gradu celjskih grofov.

c Društvo zasebnih in trgovskih nameščencev »Merkur« v Zagrebu je priredilo v nedeljo 6. t. m. izlet iz Zagreba v Celje, ki se ga je udeležilo okrog 200 članov, med njimi tudi zagrebški nogometni team. Po sprejemu na kolodvoru so si gostje ogledali mesto. Po popoldanski nogometni tekmi med zagrebškim in celjskim teamom so se udeležili veselice »Merkurja« v restavraciji ge. Stegujeve v Zagradu.

c Pevsko društvo »Oljka« v Celju prične z rednimi pevskimi vajami v torek 8. t. m. Zaradi kratko odmerjenega časa do jesenskega javnega nastopa se pozivajo vsi pevci, da se pozivu polnoštevilno in točno odzovejo, ker bi v nasprotnem slučaju ne mogli pri prvem nastopu sodelovati. Vsi, ki imajo veselje do petja in ne sodelujejo še pri nobenem drugem društvu, se bodo sprejemali 8. in 11. t. m. ob 20. v društvenem lokalu v »Obrtnem domu« v Celju, vhod z Vodnikove ulice, I. nadstropje, levo. Vaje bodo redno vsak torek in petek točno ob 20. — Odbor.

c »Pevski odsek« »Soče«. V sredo 9. t. m. nadaljevanje pevskega tečaja. Pridite polnoštevilno in točno ob 20.!

c Člani SPD, ki hočejo ob nedeljah na izlete v skupinah po 6 oseb in s polovično vozovnico, naj se javijo ob sobotah do 12. v pisarni SPD v Celju. Prešernova 6. Za praznike 13. do 15. avgusta naj se javijo trije interesi za izlet na Gorenjsko.

c Celjski mestni avtobus na progi Celje—Podsreda vsled podrtega mostu med Košnico in Žegrom do nadaljnega ne vozi.

c »Otresimo se hlapčevstva« Dne 31. julija smo objavili pod gornjim naslovom notico beograjske »Politike«. Sedaj smo prejeli od ravnateljstva Ljubljanske kreditne banke v Ljubljani naslednji dopis, ki ga razdevolje objavljamo: »V Vašem cenj. listu z dne 31. julija 1933 ste po beograjski »Politiki« ponatisnili članek, v katerem se trdi, da je Ljubljanska kreditna banka naslovila na nekega svojega klijenta, ki živi v Sarajevu in ki vodi vso korespondenco v državnem jeziku, pismo v nemškem jeziku in na formularju, ki ima naslov: »Laibacher Kreditbank«. Dovoljujemo si Vam vsled tega vljudno sporočiti, da se pri našem zavodu odgovarja principijsko na vse dopise, ki jih prejmemo v državnem jeziku, istotako v državnem jeziku in se dopisuje s klijenti v tujih jezikih le v slučajih, kjer isti to izrecno zahtevajo, ali pa ako nam je znano, da komitenti državnega jezika ne poznajo.«

c Upokojenci bivše Avstrije! Oni upokojenci bivše Avstrije, ki v Jugoslaviji sploh še niso dobili pokojnine, naj se do konca avgusta javijo z naslovom v restavraciji v Narodnem domu v Celju, da se združijo in potem predložijo skupno prošnjo za pokojnino. Vsakemu je znano, kako dolgo in težko že čakamo na pokojnino. Zadevne prošnje in pritožbe so bile rešene že l. 1928. v Narodni skupščini in so bile letos že predložene finančnemu ministru. Tudi je izšel v Uradnem listu, št. 14., februarja 1931., zakon, ki pravi v členu 6.: »Visoke stranke pogodnice se zavezujejo izplačati pokojnine, ki gredo po tej konvenciji osebam, ki spadajo pod odredbe konvencije na osnovi zahtev, ki jih je podati v roku enega leta, ko stopi ta konvencija v veljavo. Pri plačevanju se vračunijo predjemni, podpore ali druga izplačila, opravljena začenši s 1. XII. 1923. od katerekoli visoke stranke pogodnice.« Potrebno je, da prosimo združeni, da se nas usmilijo, kajti 3.000 ljudi bo prej uslišanih, kakor pa posamezniki. — A. D. M.

c Žetev smrti. V celjski bolnici je umrla 4. t. m. 65-letna posestnikova žena Marija Megličeva s Polžanske gorce pri Sladki gori v šmarnskem okraju, 6. t. m. pa 35-letna klesarjeva žena Karolina Mihelakova iz Konjic. N. p. v. m!

c Tri tatvine koles. V četrtek 4. t. m. med 16. in 17. je bilo mizarskemu mojstru g. Uršiču iz Zavodne iz veže neke restavracije na Kralja Pe-

tra cesti ukradeno 900 Din vredno, črno pleskano kolo znamke »Kosmos« št. 5.100.124. V soboto 5. t. m. med 10. in 11. dopoldne je nekdo odpeljal dijaku Cirilu Božiču iz Celja iz neke veže v Prešernovi ulici 900 Din vredno, črno pleskano kolo znamke »Oppel«, št. 1.470.382, evid. št. 2 — 11.274 — 3, istega dopoldne pa je bilo mesarskemu mojstru g. Matiji Esihu izpred njegove mesnice na Bregu ukradeno 1.200 Din vredno, črno pleskano kolo znamke »Nero«, št. 4.003. Gosp. Božiču so kolo kmalu vrnilo.

c Okradeni kopalci. Te dni so neznan storilec ukradli pri kopalju v Savinji uradniku Mestnega mlina g. L. par novih čevljev, juristu g. Z. novo uro, odvetnikovi hčerki gđ. Sk. pa zlato zapestnico.

c Tatvina v hlevu. V soboto popoldne so bile ukradene s konja, last keramične tovarne v Libojah, v hlevu poleg nekega hotela 400 Din vredne vajeti. Policija je kmalu aretirala 48-letnega hrvatskega krošnjarja Martina G., ki je nujno osumljen tatvine, a dejanje taji.

c Domač zajec se je zatekel v nedeljo dopoldne v policijsko stražnico. V ponedeljek dopoldne so ga izročili lastniku.

c Dijaški kuhinji v Celju ja daroval trgovec g. Valentin Hladin v Celju 200 Din namesto venca pokojnemu Francu Lečniku v Celju.

c Občinskim revežem v občini Celje-okolič je poklonila tvrdka Pachiuffo, Knez & Co. 100 Din namseto venca na grob osmošolca Franceta Lečnika. Občina se iskreno zahvaljuje za darilo.

c Izgubljeno in najdeno. Dne 3. t. m. je bila med Celjem in Libojami izgubljena avtomobilska evidenčna tablica št. 2 — 810 — 33, 5. t. m. ob 11. pa je bila v Prešernovi ulici izgubljena denarnica z 90 Din. Dne 5. t. m. popoldne je bil najden na klopi na Masarykovem nabrežju usnjen etui za cigare.

c Vsakovrsten papir in pisarniške potrebščine dobite na drobno in debelo pri K. Gorčičar vdv., knjigarna in veletrgovina papirja, Celje, Kralja Petra cesta 7.

Profesor (v uradu za najdene predmete): »Pred dvema urama sem bil tu zaradi dežnika, ki sem ga bil pozabil v avtobusu.« — Uradnik: »Točno.« — Profesor: »In pri tem sem vsekakor pri Vas pozabil svoj kovček!«

Sport

Team Zagreb : Team Celje
7 : 2 (5 : 0)

Celje, 7. avgusta.

Včeraj ob 17. se je pričela na igrišču pri »Skalni kleti« z velikim zanimanjem pričakovana prijateljska nogometna tekma med celjskim in zagrebškim teamom. Na igrišču se je zbralo okoli 800 gledalcev, ki so z veliko pozornostjo sledili dogodkom, ki so se odigrali na polju v boju za usnjeno kroglo.

Tekma je bila odigrana v živahnem in hitrem tempu. Takoj v začetku se je pokazala tehnično in taktično boljša igra zagrebške enajstorce, ki je s smotreno kombinacijo znala pridobivati teren in se često preriti v zelo nevarno bližino celjskega gola. Zmaga je v polni meri zaslužena, lahko pa bi bil rezultat ob večji pazljivosti obrambe za Celje ugodnejši.

Domača enajstorka se v včerajšnji tekmi ni preveč dobro izkazala. Nudila je zlasti v prvem polčasu precej raztrgano igro in tako prepustila gostom glavno besedo. Napade, ki so jih izvedli, je po večini razdrila nasprotnikova obramba; kar pa je bilo namenjeno vratarju, in tega je bilo v vsej igri precej, je po večini opravil z uspehom in sigurnostjo. V drugem polčasu so zaigrali Celjani mnogo boljše, bilo je nekoliko več skupne igre in posrečilo se jim je obdržati igro skoro povsem izravnano. Postava je bila na žalost precej nesrečno izbrana in so bila nekatera mesta prav slabo zasedena. Razmeroma malo zaposleno je bilo desno krilo, ki ni našlo v desni zvezi dobrega stika z ostalimi.

Početni udarec je pripadel Celjanom, ki so prodrli za nekaj časa na nasprotnikovo polovico. Polagoma pa je nato prešla igra v roke gostov, ki so izsilili najprej dva kosa nato pa so v 9. minuti po krivdi obrambe dosegli vodstvo. Delna premoč jim je prinesla v 19. minuti drugi gol. V 21. minuti je bilo razmerje že 3 : 0. Nato se je igra za nekaj časa odprla in so tudi domači prišli do veljave, v mrežo pa žoga ni hotela. 34. minuta je zopet prinesla uspeh gostom, ki so povišali rezultat na 4 : 0. Do konca polčasa so gostje zabilili še eden gol in rezultat je bil 5 : 0.

Druga polovica je prinesla razmeroma uravnovešeno igro. Celjani so uspeli dvakrat v 7. in v 11. minuti, prvič po Raičkoviču, drugi gol pa je zabil Koželj. Proti Celju pa sta padla v tej polovici gola v 5. in 39. minuti.

Tekmo je sodil g. Ochs zelo nezadovoljivo in površno. Morda se je ho-

tel držati tega, da je treba biti gostom kolikor mogoče uslužljiv in zato jim je rad spregledal mnoge očitne napake. K. D.

t Poverjenišvo SZNS v Celju. Vsi gospodje savezni sodniki se obveščajo, da je strogo prepovedano voditi katerokoli tekmo, ne da bi jih za to delegiral odbor za delegiranje sodnikov pri MO v Celju. Nadalje se obveščajo, da najkasneje do vsakega četrtka opoldne javijo poverjeniku ev. zadržke delegiranja k teknam. Poznejše prijave se ne bodo upoštevale.

Sokolstvo

x Župni prosvetni tečaj v Celju. Na prvi in drugi dan tečaja bo br. Kramar iz Celja predvajal razne filme s sokolskih nastopov v Celju, Ljubljani, Šoštanj, Trbovljah in Zagorju ter tudi razne poučno-znanstvene filme. Filmi se bodo predvajali v dvorani Celjskega doma od 8. zvečer dalje. Tečaj sam bo v gimnaziji. Edinice, ki še niso prijavile svojih članov, naj to nemudoma store. — Prosvetni odbor Sokolske župe Celje.

Dopisi

Laško

Sokolski dom. Monumentalna zgradba Sokolskega doma dobiva rapidno pravo lice in priča o delavnosti Sokolov v Laškem. Dela na zgradbi se bližajo koncu, tako da bo otvoritev doma nepreklicno 3. septembra. Pokroviteljstvo te slavnosti je prevzel g. minister dr. Albert Kramer in to dejstvo jamči za popoln uspeh. Ker je zasiguran tudi popust na železnici, upamo, da se bodo zavodni Jugosloveni v čim večjem številu udeležili te veličastne slavnosti in tako manifestirali sokolsko idejo in zopet potrdili bratstvo, ki mora vladati povsod, kjer naj bo blagostanje.

Kino. Po daljšem odmoru je tukajšnji kino v petek zopet začel obratovati.

Žalec

Imenovanje. V seji načelstva Savinjske posojilnice v Žalcu v petek 4. t. m. je bil imenovan član načelstva g. Vilko Senica za komercial-

MAURICE LEBLANC:

Skrivnostno oko

Kriminalen roman

Prevel B. Rihteršič

»Gromska strela! Malo, toda lepo. Ta zastopnik ljudstva ima dober okus... Štirje Aubussonovi naslanjači... omarica, kjer je — stavil bi — podpisan Terrier - Fontaine... dva Gouttièresova stenska svečnika... pristen Fragonard in ponarejeni Nattier. Kakemu ameriškega milijarderju bi se ob njem sline pocedile... Skratka — premoženje!«

Gilbert in Vaucherey sta jela na Lupinov ukaz odnašati in nakladati večje dele pohištva. Čez pol ure je bil prvi čoln do vrha poln. Grogard in Le Ballu sta dobila naročilo, da se odpeljeta s čolnom in naložita vse skupaj na avto.

Lupin je nadzoroval njun odhod. Ko se je vrnil v vilo in šel čez vežo, se mu je zazdelo kakor da bi čul v smeri oblačilnice neko pogovarjanje. Krenil je tja, toda Léonard je ležal mirno na trebuhu in imel na hrbtu trdno povezane roke.

»Ali si ti godel, medved? Le ne razburjaj se! Kmalu bo vse opravljeno. Če boš pa preveč glasen, bom moral napeti druge strune...«

Ko je bil spet zunaj, je prisluhnil. Spet je začul isti šum. Brez dvoma je spet prihajal iz oblačilnice. Natanko je razumel besede, ki jih je izgovarjal hripav glas:

»Pomoč!... Morilci!... Pomoč!... Umorili me bodo!... Pokličite komisarja!«

»Dec je docela obseden!« je zagodrnjal Lupin. »Ob devetih zvečer nadleguje policijo — to je res brezobzirnost!«

Spet je šel na delo, toda trajalo je dalje kakor je mislil; v omarah so odkrili dragocene knjige, ki se jih je spodobilo vzeti s seboj. Vaucherey in Gilbert sta kar preveč natanko vse preiskovala.

Naposled je izgubil potrpljenje.

»Dovolj!« je dejal. »Zaradi te ropotije se ne izplača pripravljati časa. Avto čaka! Pojdimo!«

Bili so na jezerski obali in Lupin je že stopil na stopnice; tedaj ga je Gilbert ustavil.

»Počakajte, mojster, še enkrat morava nazaj... za pet minut. Dalj ne bo treba.«

»Kaj, vraga, pa imata?«

»Nekaj posebnega. Pravili so o dragoceni spominski omarici. Bajе nekaj imenitnega...«

Obrnil se je proti terasi. Vaucherey se je smukal za njim.

»Deset minut... nič več!« je zaklical Lupin za njima. »Čez deset minut odrinemo.«

Toda deset minut je pretreklo, njiju pa ni bilo nazaj.

Pogledal je na uro.

»Četrť čez devet... blaznost!«

Že davno je opazil, da sta se Gilbert in Vaucherey ves čas čudno obnašala. Nikoli se nista ločila, kakor da bi drug na drugega pazila. Kaj naj to pomeni?

Naposled je pognal Lupina nerazumljiv strah nazaj proti hiši. Prav tedaj je tudi začul na cesti iz Enghiena zamolkel šum, ki je postajal čedalje glasnejši in bližji. »Najbrž sprehajalci...«

Zažvižgal je in stopil k mrežnim vratom pri glavnem vhodu, da bi pogledal, kaj se dogaja na ulici. Ko pa jih je odprl, je začul strel in za njim bolesten krik. Pohitel je nazaj, stekel okoli hiše, skočil na teraso in prišel v jedilnico.

»Gromska strela! Kakšne neumnosti počenjata?«

Gilbert in Vaucherey sta se valjala po tleh, zvrta v klopčič in rjula. Z obleke jima je kapljala kri. Lupin je besnel. Toda že je spravil Gilbert nasprotnika podse in mu iztrgal iz rok nekaj svetlega, česar Lupin ni mogel razločiti. Vaucherey, ki je krvavel iz rane na plečih, je izgubil zavest.

»Kdo ga je ranil? Ti, Gilbert?« je očitaje vprašal Lupin.

»Ne... Léonard.«

»Léonard? Saj je bil zvezan...«

»Oprostil se je in našel svoj revolver...«

»Lopov? Kje je?«

Lupin je vzel svetiljko in krenil v oblačilnico.

Sluga je ležal na hrbtu s prekrižanimi rokami, bodalo mu je tičalo v vratu. V obraz je bil mrliško bled. Iz ust mu je tekla rdeča krv po bradi.

»O,« je zastokal Lupin, ko ga je natančneje pogledal, »mrtev je...«

»Mislite? ... Mislite? ...« je vprašal Gilbert z drhtečim glasom.

»Mrtev, ti pravim.«

Gilbert je zajecjal:

»Vaucherey je bil... zabodel ga je...«

Ves zelen od jeze ga je Lupin zagrabil.

»Da, Vaucherey... in tudi ti, lopov! Zraven si bil in si to dopustil... Kri! Kri! Saj veste vsi, da tega ne maram. Pri meni se ne mori! O, to se vam bo še otepalo, fantje... Pomislita, da vaju čaka giljotina!«

Pogled na mrtveca ga je pretresel. Nemo se je zastrmel v Gilberta:

»Zakaj... zakaj ga je Vaucherey zaklal?«

»Hotel mu je preiskati žepe, da bi mu vzel ključ stenske omare. Ko se je sklonil nad njim, je videl, da si je Léonard oprostil roke... Tedaj se je prestrašil... in sunil!«

»Toda strel?«

»To je bil Léonard... orožje je imel v rokah... Preden je izdihnil, je imel še toliko moči, da je sprožil...«

»In ključ?«

»Vaucherey mu ga je vzel...«

»Ali je odprl?«

»Da.«

»Ali je kaj dobil?«

»Da.«

»In ti si mu hotel tisto vzeti. Kaj je bilo? Spominska skrinjica? Ne. Nekaj manjšega. Kaj je bilo torej? Odgovori vendar!«

Toda Gilbert ga je uporno gledal in molčal. Videl je, da ne bo mogel izvleči iz njega besede. Grozeče je zakričal:

»Govoril boš, ljubček! Pri Lupinovi časti ti povem, da te bom izpovedal! Zdaj pa se moramo napraviti izmazati iz zagate. Naprej! Pomagaj mi, da spraviva Vauchereya v čoln.«

nega ravnatelja zavoda. Iskreno čestitamo!

Zemljevid hmeljskega oznamovalnega okoliša je izšel v lepi izdelavi in lični obliki v samozaložbi Hmeljarne v Žalcu. O tem zemljevidu bomo prihodnjič obširneje poročali.

Vojnik. Prostovoljno gasilno društvo v Vojniku je priredilo v nedeljo 6. t. m. na vrtu g. Kolarja lepo uspelo vrtno veselico. Sodelovalo je tudi pevsko društvo »Lira« s svojim dobrim moškimi zborom pod vodstvom strok. učitelja g. Vavde.

DR. FR. MIŠIČ:

Mozirje — kras in dika gornje Savinjske doline

Mozirje, ti dika Savinjske doline, ostani ponos mi slovenske občine! Kot tvoje planine v vek trdno mi stoj, ko bije za dom in svobodo se boj!

Tik pred svojim odhodom iz Mozirja, kjer je bil tudi služboval kot kaplan, v času, ko so si celjski nemški planinci začeli osvajati prekrasni svet naših Savinjskih alp, dne 11. oktobra 1894., je A. Aškerc zapisal te besede v »Meščansko knjigo«, ki jo hrani trg Mozirje. To pesnikovo naročilo so Mozirjani vedno zvesto in vestno izpolnjevali. L. 1895. je bila v Mozirju ustanovljena Savinjska podružnica SPD, ki je v trdem boju z narodnimi neprijatelji čuvala slovenski značaj Savinjske doline in Savinjskih alp. Leto pozneje so postavili na Golteh »Mozirsko koč«. Naslednjega leta so na slovesen in glasen način praznovali šestdesetletnico nemškega vseučiliškega profesorja dr. Frischaufa iz Gradca zaradi njegovih neminljivih zaslug za podvig slovenske turistike v Savinjskih alpah. Ko je narodnostni boj v stari Avstriji divjal najbesneje, je trg Mozirje stal najtrdneje, imel je vedno, kakor je to tedaj bilo potrebno in koristno za narodno stvar, tudi med vihranjem svetovne vojne na visoki lipi v svoji sredini razobešeno narodno trobojnico, da je vsak tujec takoj moral spoznati, po čigavih tleh potuje. Prej že, l. 1882., so bil ustanovili prvo sokolsko društvo v Savinjski dolini z imenom »Savinjski Sokol«, Gornjesavinjsko posojilnico pa l. 1873. in Narodno čitalnico l. 1877.

To in pa sijajna preteklost trga samega, katere vidne sledi tujec še lahko zasleduje v domači »trški kroniki«, ki jo je sestavil po originalnih virih domači sivolasi pesnik Žiga Lajakov - Mozirski, očarujoči lesk in blesk pokrajinskega lica tega ljubkega, snažnega trga in njegove pester okolice, najbolj pa duša in srce domačega prebivalstva, ki ju bo tu vsak ljubitelj naše dežele in našega naroda z dopadenjem in radostjo občudoval, upravičujejo trditev, da je trg Mozirje kras in dika gornje Savinjske doline.

Tik pred trgov, katerega hiše so nanizane na belo, široko cesto kakor rdeče jagode na nit ali bilko, v vasi in ob potoku Ljubiji, stoji kapelica sv. Miklavža, najvišjega pokrovitelja vseh popotnikov, mornarjev in splavarjev. Po bližnji Savinji namreč, ki se vzporedno z belo cesto kakor srebrn trak vije skozi Mozirsko kotlino, upravljajo domači splavarji in drugi iz številnih vasi gori do Kroke pod Gornjim gradom in do Ljubnega iz osrčja Savinjskih alp gozdne velikane, okrogle hlode, deske, obrezan in otesan les, na svojih gibčnih splavih v osrčje naše države. Razmerje med njimi in njihovim zaščitnikom sv. Miklavžem nima nič platonskega na sebi, marveč sloni na popolnoma realnih tleh. Takole ga oni prosijo: »Na vodi srečo nam izprosi, Miklavž sveti, ki za čast smo tvojo bili vneti.« Pa jim obeta on, škof s palico, s knjigo in z jabolki na njej, svojo pomoč z besedami: »Kdor v mojo čast položi tukaj dar, nesreče branil bodem ga vsikdar«. Komaj da si, popotnik na avtomobilu, z dinarjem, spuščeni v nabiralnik, simpatičnega, bradatega belega svetnika prosil njegove zaščite, že je

smuknilo moderno vozilo v sredino ličnega trga in se ustavi pred štirioglato kapelico, da se ohladi v senci domače trške lipe, njegovi gostje pa okrepijo v starodavni gostilni »Pri pošti«, ki je bila že l. 1685. in o kateri »trška kronika« poroča, da je v njej ljubljanski škof Konrad Glušič za časa Primoža Trubarja na svoji poti v Gornji grad s svojim sijajnim spremstvom obedoval in zapravljal horendno vsoto denarja. Sedanji hotelir Matija Goričar, katerega rodbina si z Lipoldovo deli mesto domačih vodilnih prvakov in narodnokulturnih delavcev, s cenami nikomur ne daje prilike, da bi mogel škofa Glušiča posnemati. In to je prav: cene, ne le Savinja in njene hladilne bistro kopeli, vabijo vsako leto toliko letoviščarjev v trg, da so v počitnicah vse sobe oddane.

Na koncu trga stoji onstran mozirskega potoka Trnove na prijazni gorici župna cerkev sv. Jurija. Dva Jurija sta: eden koroški, drugi mozirski. Ta je stal nekaj v vodi, sedaj je na suhem; oni pa stoji sedaj v vodi, pa bo prišel čas, ko bo on stal na kopnem; tedaj bo mozirski zopet v vodi. Ta voda je nekaj polnila vso Mozirsko dolino in tako ni čudno, da kaže stari trški grb goro s tremi grički, cerkev s tremi grički in cerkev s tremi vhodi nad njimi. Mozirska planina, stare Golti s cerkvami sv. Radegunde, sv. Mihaela in sv. Roka, sv. Križ nad Belimi vodami, sv. Križ na Gori Oljki, sv. Vrban na Dobrovljah in dvostolpna cerkev blizu Marijinega grada v Nazarju, drveča Savinja s slokimi »Savinjskim mornarji«, ličnost trga, ljubeznivost in narodna državna zavednost tržanov v smislu pesnikovega naročila, vse to bi spadalo v moderni grb jugoslovenskega trga Mozirja.

A.: »Moja žena si želi za rojstni dan nekaj za na vrat ali na roko.« — B.: »In kaj ji boš kupil?« — A.: »Košček — mila!«

A.: »Vi torej iščete družabnika z vlogo 100.000 Din?« — B.: »Da, tako je.« — A.: »Imam žalibog samo 50.000 Din!« — B.: »Nerodna reč!« — A.: »Zato pa sem perfekten knjigovodja in bilancist.« — B.: »To še tudi!«

Neki potepuh nadleguje elegantno gospo na cesti za milodar in se ne umakne od nje. Dami je končno že preveč in zakriči: »Lump! Postopač! Lenuh!« Potepuh pa ji zašepče: »Ne tako glasno, sicer bodo ljudje mislili, da ste moja žena!«

Trisobno stanovanje

s kuhinjo in pritliklinami ter nekoliko zelenjadnega vrta in enosobno stanovanje s kuhinjo, pritliklinami in zelenjavnim vrtom se odda s 1. X. 1933. Naslov v upravi lista.

Oddajo se

kletni prostori

v hiši, Razlagova ul. 8 s 1. IX. 1933., primerni posebno za vinsko trgovino. Ponudbe na Združenje trgovcev za mesto Celje.

Celjska posojilnica d. d. v Celju

V LASTNI HIŠI NARODNI DOM

Glavnica in rezerve nad Din 14.000.000—

Kupuje in prodaja devize in valute

Izdaja uverenje za izvoz blaga

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun ter nudi za nje popolno varnost in ugodno obrestovanje

Podružnici: Maribor, Šoštani

Hmeljarna v Žalcu r. z. z o. z. dne 5. avgusta 1933.

V a b i l o

k redni

glavni skupščini

ki se bo vršila v torek, dne 15. avgusta 1933. ob 1/29. zjut. v gostilni g. Fr. Robleka v Žalcu

s s l e d e č i m r e d o m

1. Poslovno poročilo
2. Račun in bilanca za upravno leto 1932/33
3. Uporaba čistega dobička
4. Čitanje revizijskega poročila
5. Volitev načelstva in nadzorstva
6. Nasveti po § 23, odst. 2 zad. pravil

Z a p r e d s t o j n i š t v o :

načelnik:

Fr. Roblek l. r.

tajnik in blagajnik:

Anton Petriček l. r.

Išče se dobro uveden

a g e n t

za namizno olje za Celje in okolico. Obrniti se z referencami na naslov:

Prva hrvatska tvornica olja
d. d. Zagreb
Branimirova 6

Enosobno ali dvosobno stanovanje

s pritliklinami in nekaj vrta v neposredni bližini mesta išče mirna stranka brez otrok za takoj. Pismene ponudbe na upravo lista pod »Takoj«.

Sprejme se gospodična

na hrano in stanovanje

Vprašati pri ge. Olgi Rudolf, Celje, Gospodska ulica 3.

Dijakinjo

sprejem na hrano in stanovanje v centru mesta. Pouk v nemščini. Glasovir na razpologo. Naslov v upravi lista.

Proda se vinskih sodov

po ugodni ceni večja partija dobrih, močnih

v raznih velikostih od 30 do 3000 litrov.

Vpraša se pri tvrdki M. Oswatitsch, Celje, Kralja Petra c. 29

Franjo Dolžan Celje

Za kresijo
Telefon 245

kleparstvo, vodovodne instalacije, strelovodne naprave

Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila — Cene zmerne — Postrežba točna in solidna

LEO INKRET INSTALACIJSKO PODJETJE CELJE, DEČKOV TRG 2

popravila — Vestna izvršba — Točna postrežba — Zmerne cene — Zahtevajte ponudbe

Prevzema vsa instalacijska dela, vodovode, hišne instalacije, vsakovrstne črpalne naprave, sanitarne naprave (umivalnice, kopalnice, klosetne naprave) itd., toplovodne naprave, etažne in centralne kurjave za hiše, vile, hotele, šole, bolnice i. t. d., kakor tudi vsa v to stroko spadajoča